

Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 92, at det for mig staar saaledes, at egentlig hører ikke under Justitsministeriets Ressort et saadant Anliggende som at sørge for Udfaltringen af det Stykke af Bredgade, som ligger her uden for Rigsdagsbygningen, da Ministeriet ikke staar i noget omhelst Forhold til Rigsdagsbygningen forøvrigt. Det maatte vel nærmest være enten Indenrigsministeriet eller Krigsministeriet, men det er jo et formelt Spørgsmaal, som jeg ikke vil lægge nogen Vægt paa. Naar Bevillingen bliver givet, vil jeg i alle Tilfælde kunne sætte mig i Forbindelse med den Autoritet, som det nærmest maa paahvile at udføre dette, og jeg anser det derfor for at være en Sag, der i Realiteten er ligegyldig, og som man nok kommer ud af. Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 94 kan jeg kun beklage, at man ikke har villet gjøre dette lille Offer fra Statens Side for at skaffe en ny Herredsfogedbolig paa det ommeldte Sted ved at bevilge de 178 Kr. om Muret, som Hjemmeindtægten vil blive formindstet med, naar Jordene bortselges, for at man ved Hjælp deraf kan opføre en ny Bolig. Jeg tillod mig at antyde, tror jeg, allerede forrige Gang, har i alt Fald andetsteds nævnt det, at dersom man maatte være villig til at gjøre dette, som det forekommer mig, meget ubetydelige Offer fra Statens Side, vilde jeg maasse kunne skaffe Laanen fra anden Side. Dette Laan af 22,000 Kr. fra Statens Side er kun et ligefrem Laan mod Udbetaling og Forrentning med en Sikkerhed, som er i og for sig betryggende, saa at det vil være muligt at faae det andetsteds end hos Statskassen, men en Medvirkning af Bevillingsmyndigheden eller Lovgivningsmagten maa jeg have, for saa vidt angaar det Tab af Hjemmeindtægt, som vil blive Følgen af, at Jorderne selges og altjaa ikke give denne Indtægt af 178 Kr. i saafaldet Hjemmeindtægt. Jeg kan, som sagt, kun beklage, at man ikke har villet gjøre det ringe Offer fra Statskassens Side; thi naar det var sket, tror jeg, at man vilde kunne tilfredsstille Behovet uden igrigt at gjøre noget Krav. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 96 angaar, forstaar jeg det saaledes, at det egentlig kun er det, der er nævnt under b., der foreslaas bevilget, nemlig Beløbet til kritisk Revision af Tegninger og Overslag til Indretning af brandfri Rum ved Retsbetjentembederne til Opbevaring af Skjode- og Pantebøgerne. Den under Nr. 3 F. nævnte Sum af 2,300 Kr. vil ikke komme til Anvendelse, for end Foranstaltningen er truffen.

Formanden (Berg): Jeg maa maasse gjøre den høitærede Justitsminister opmærksom paa, at ved Begyndelsen af Forhandlingerne er Underædringsforslaget rettet, at det er F. 3. og R. c. og d., der udgaa, altjaa i Overensstemmelse med, hvad den høitærede Minister yttrede. Det er blot en Trykfeil.

Justitsministeren (Melleman): Jeg beder undskyld; jeg har ikke lagt Mærke dertil, men selv om det ikke var blevet rettet, vilde det være en Selvfølge, at Beløbet ikke kunde udgives, før Foranstaltningen var iværksat. — Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 100, stal jeg blot bemærke, at jeg ikke ser mig i Stand til i Diebliffet at sige, om disse 2,220 Kr. ere beregnede efter de foreslaede Lønninger eller ikke, men det er jo i hvert Tilfælde klart, og det er en Erklæring, jeg selvfølgelig ikke vil tilbageholde, at det følger af sig selv, at de nye Funktionærer, der antættes paa Grund af den større Belægning, faae den samme Gage som de andre, og saa længe Gagen ikke er forhøiet for de Andres Vedkommende, vil der heller ikke kunne være Tale om at forhøje den for disse nye Ansattes Vedkommende. Vædringsforslaget under Nr. 202 vedrører Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet og ikke mig. Hvad Vædringsforslag Nr. 299 paa § 26 angaar, vil jeg dog ikke lade denne Sag gaa forbi uden igjen at fremhæve for det ærede Thing det efter min Mening meget Uheldige i, og jeg tror ogsaa, jeg kan tilføje, Ukloge ved ikke at gaa ind paa det Forlig med Kjøbenhavns Magistrat, som nu kan saas med Hensyn til Tilskudet til Opførelse af nye Rets- og Politilokaler i Kjøbenhavn. For Fremtidens Skyld finder jeg mig opfordret til at minde om og vil ikke undlade atter at gjentage, at det er min Overbevisning, at man ikke vil kunne faae denne Sag ordnet paa en saa billig og dog nogenlunde tilfredsstillende Maade som denne. Det kan gjerne være, at Lokalerne ikke ville blive saa gode, som de kunde være, men de ville blive saa gode, at de kunne bruges i en lang Række af Aar, selv under Forudsætning af, at der foregaar Forandring i Retspleien i den Retning, som det i sin Tid fremlagte Udkast antydede. Jeg tror ikke, at der er Noget, som efter de foreliggende Planer med Rette kan forandres, naar man ikke vil stille meget vidt gaaende Fordringer. Man kan altid stille større Fordringer og større Fordringer i det Uendelige, men til alminde-